

[Fuglsang.]

ligste befinder sig i samme Tilstand som før Inddæmningen. Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa denne Sag, som er overordentlig omfattende, men skal dog nævne, at Landbrugsministeriet antagelig har haft den samme Opfattelse som jeg, idet det den 4. November 1924 gav Vejleeejerne et Paalæg om, at de inden 1. April 1925 vilde have at nedbringe Vandstanden i de paagældende Arealer efter Koncessionens Krav. Dette Paalæg blev ikke efterkommet, hvorefter Ministeriet indbragte Sagen for Domstolene. Af Præmisserne til Østre Landsrets Dom af 25. Marts 1926 ser det ud til, at Retten i Realiteten ikke har været uenig med Ministeriet i, at Tilstanden i de inddæmmede Arealer ikke er meget anderledes end før Inddæmningen, saaledes at den Koncessionshaverne tilkommende Ejendomsret i Virkeligheden, isoleret set, kunde betragtes som tabt, men mere af formelle Grunde, vel navnlig under Hensyn til, at den Frist, Ministeriet havde givet, og som kun var paa knap 5 Maaneder, til at bringe Forholdene i Orden, var for kort til Formaalets Opnaelse, har Retten frifundet Vejleeejerne, der jo ogsaa selv under Proceduren energisk har paastaaet sig frifundne netop af denne Grund. Siden Dommens Afsigelse er der fra Vejleeejernes Side intet foretaget til Forholdenes Udbedring, og Tiden har heller ikke forbedret Forholdene. Der er al mulig Grund til at tro, at man ved Retten var kommet til et andet Resultat, saafremt der fra Ministeriets Side var blevet givet en længere Frist til at bringe Forholdene i Orden. Skal disse Arealer henligge til Fiskeri alene, maa Koncessionshavernes Ret vel kunne betragtes som bortfaldet og Retten til Fiskeri paa de oversvømmede Arealer gaa over til Lodejerne. Men Befolkningen maa formentlig i alt Fald have et rimeligt Krav paa nu snart at faa at vide, hvad Ministeriet agter at foretage sig i denne Sag.

Jeg skal til Slutning omtale et andet Forhold, der formentlig henhører under den højtærede Minister for Søfart og Fiskeri. Ude paa og ved Fyret ved Hanstholm har man installeret et undersøisk elektrisk Taagesignal, der formentlig har megen Betydning for Skibsfarten. Dette Taagesignal har imidlertid medført, at der i stor Afstand fra Hanstholm, ja helt til Aalborg og Aarhus, bliver klaget over, at naar Signalet bruges, er det umuligt at høre noget i Radio for de gennemtrængende Hyl, dette Signal udsender. Det er selvfølgelig værst for dem, der bor nærmest dette Taage-

signal. Bruges det, kan man heller ikke høre i Telefonen fra de Centraler, der ligger nærmest ved Hanstholm. Jeg har tidligere med stor Interesse set, at Direktøren for vort Fyrvesen har haft Tid til at tage sig kraftigt af andre Forhold Hanstholm vedrørende, Forhold, der ikke kan ses at vedrøre hans specielle Omraade. Mon ikke det var bedre, om han tog sig af det, der hører under hans eget Felt? Der maa vel nok findes tekniske Hjælpemidler, der kunde afværge det Hyleri. Maa jeg ikke bede den højtærede Minister, hvorunder dette Forhold hører, om at foranledige, at der raades Bod paa dette uheldige Forhold.

Edvard Sørensen: Under Finanslovdebatten i Fjor rettede jeg en indtrængende Anmodning til den højtærede Kirkeminister om at imødekomme en Ansøgning om et Tilskud paa 30 000 Kr. til Bygning af en Kirke i Arden. Jeg skal ikke gentage de Enkeltheder, jeg i Fjor fremførte, da jeg er vidende om, at den højtærede Minister selv har beset Forholdene, og det er mit Haab, at dette maa føre til, at den højtærede Minister i den allernærmeste Fremtid vil imødekomme den Ansøgning, der i Fjor blev afslaaet, men som igen i Aar er indsendt til Kirkeministeriet, dog denne Gang som en Ansøgning om en 2-aaarig Bevilling paa 15 000 Kr. aarlig. Jeg vil meget indtrængende henstille til den højtærede Minister at imødekomme denne efter min Mening fuldt ud berettigede Ansøgning, og jeg haaber paa et imødekommende Svar.

Jeg vil gerne rette en Tak til den højtærede Landbrugsminister for Tilskuddet til de nye Kultiveringsarbejder i Store Vildmose. Det er en Bevilling, efter hvilken man, hvis den fortsættes, hvad jeg haaber og tror, i Løbet af faa Aar vil være færdig med dette store Kultiveringsarbejde. I Forbindelse med at Arbejdet snart er fuldført, vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa Vejspørgsmaalet, som ogsaa snarest bør løses paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade. Den Trafik, der er paa Mosens Veje, ud over hvad angaar Mosearealerne, er meget stor. Vejene bruges som Gennemkørselsveje, hvilket maa være af stor Betydning for Egnens Befolkning paa alle Sider af Mosen, og derfor maa der være nogen Mulighed for, at der med Tiden naas en Løsning af Vejspørgsmaalet i Overensstemmelse med Kommissionens Ønsker, Ønsker, der gaar ud paa at forsøge at faa Vejen Tylstrup—Pandrup optaget som Amtsvej. Paa denne Strækning er Staten interesseret med 8,7 km Vej, Pandrup med